

Feria III infra Hebdom. II post Oct. Paschæ.

Ad Matutinum.

D

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Lc. 24, 34; Psalmus 94; H232

VI
V

Ení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confes-si- ó-
ne, et in psalmis iubi-lémus e- i. Surré-xit Dómi-nus ve-re, * Al-le- lú- ia. Quóni-am De-us magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes de- os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am, qui-a in manu e-ius sunt omnes
fi-nes ter-ræ, et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi-cit. Al-le- lú- ia. Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse
fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt ma-nus e- ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram
Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us no-ster, nos autem pópu-lus e- ius, et o-ves páscu-æ e- ius.

Surré-xit Dómi-nus ve-re, * Al-le- lú- ia. Hódi-e, si vo-cem e-ius audi- é-ri-tis: « No-lí-te obdu-rá-re corda
vestra, si-cut in exacerba-ti-ónē secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me pa-tres vestri:
proba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a. Al-le- lú- ia. Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti- óni hu-ic,
et di-xi: Semper hi er-rant cor-de. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i- ra me- a:
Si intro-íbunt in réqui- em me- am. » Surré-xit Dómi-nus ve-re, * Al-le- lú- ia. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-
rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in prin-cí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Al-le- lú- ia.

IV

R

Ex sempi-térne á-li-tum, Re-rum Cre- á-tor ómni-um, Æquá-lis ante sácu-la Semper Pa-rénti Fí-li-us:
Na-scénte qui mundo faber Imá-gi-nem vultus tu-i Tradens Adámo, nóbì-lem Limo iu-gá-sti spí-ri-tum.
Cum li-vor et fraus dámonis Foedásset humánum genus: Tu car ne amíctus, pérdi-tam Formam re-fórmas árti-fex.
Qui na-tus o-lim e Vírgi-ne, Nunc e se-púlcro násce-ris, Tecúmque nos a mórtu-is Iubes se-púltos súrge-re.
Qui, pa-stor æ-térnus, gregem Aqua la-vas baptísma-tis: Hæc est la-vácrum ménti-um; Hæc est se-púlcrum críminum.
No-bis di-u qui dé-bi-tæ Redémptor affí-xus cru-ci, Nostræ de-dísti pródigus Pre ti um sa-lú-tis sángui-nem.
Ut sis pe-rénne méntibus Paschá-le, Ie-su, gáudi-um, A mórté di-ra críminum Vi-tæ re-ná-tos lí-be-ra.
De-o Pa-tri sit glo-ri-a, Et Fí-li-o, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa-rácli-to, In sempi-térna sácu-la. A-men.

Psalmus 1.

IV g

A l-le-lu-ia, * alle-lu-ia, alle-lu-ia.

Ps. 34, 1-10

Iúdi-ca, Dómi-ne, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutorium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

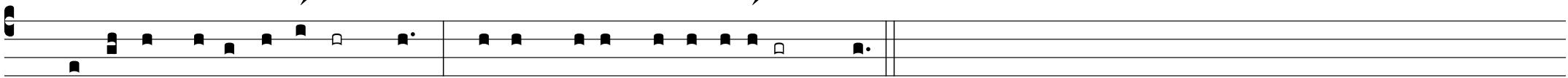
Erípiens ínopem de manu fortíorum eius: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Psalmus 2.

Ps. 34, 11-17

Surgéntes testes *in-í-* - qui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala *pro bonis*: * sterilitátem ánimæ **meæ**.

Ego autem cum mihi moléstii essent, * induébar cilício.

Humiliábam in ieíúnio ánimam **meam**: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic *complacébam*: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lätáti sunt, et *convenérunt*: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? † restítue ánimam meam a malignitáte *eórum*, * a leónibus únicam **meam**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Confi-tébor ti-bi in ecclé-si-a ma- - gna, * in pópu-lo gra-vi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice *loquebántur*: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super *me os suum*: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício **meo**: * Deus meus, et Dóminus meus in causam **meam**.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, *Deus meus*, * et non supergáudeant **mihi**.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis **meis**.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super *me*.

Exsúltent et läténtur qui volunt iustítiam **meam**: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam **tuam**, * tota die laudem **tuam**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sáculórum. Amen.

No-li æmu-lá-ri in *ma-lignántibus*: * neque ze-lá-ve-ris fa-ci-éntes in-iqui-tá- - tem.

Quóniam tamquam fænum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac *bonítátem*: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitíones cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúceret quasi lumen iustítiam tuam: † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in *via sua*: * in hómine faciénte iniustírias.

Désine ab ira, et derelínque *fúrórem*: * noli æmulári ut malignérис.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt **terram**.

Et adhuc pusíllum, et non erit *peccátor*: * et quáres locum eius et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt **terram**: * et delectabúntur in multitúdine **pacis**.

Observábit peccátor **iustum**: * et stridébit super eum déntibus **suis**.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

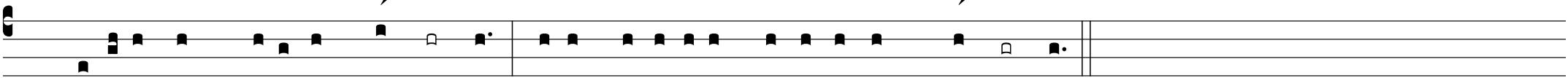
Gládium evaginávérunt *peccatóres*: * intendérunt arcum suum,

Ut deícient páuperem et ínopem: * ut trucident rectos **corde**.

Gládius eórum intret in *corda ipsórum*: * et arcus eórum confringátur.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Mé-li-us est módi-cum ius- - to, * super di-ví-ti-as pecca-tó-rum mul- - tas.

Quóniam brácchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in æténum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, *et non solvet*: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum cecíderit non collidéntur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim sénui: † et non vidi iustum derelíctum, * nec semen eius quárens panem.

Tota die miserétur et cōmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, *et fac bonum*: * et inhábita in sáculum sáculi.

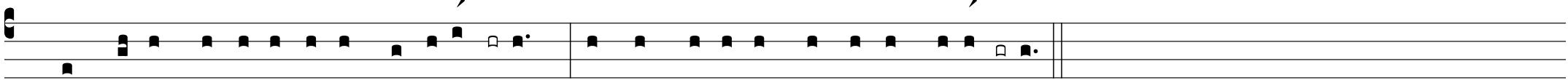
Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in æténum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sáculum sáculi super eam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Os iusti me-di-tá-bi-tur *sa-pi-énti-am*, * et lingua e-ius loqué-tur iudí-ci-um.

Lex Dei eius in corde *ipsíus*, * et non supplantabúntur gressus eius.

Consíderat peccátor **iustum**: * et quárit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in *mánibus* eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte *cápias terram*: * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce *non erat*: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide *æquitátem*: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

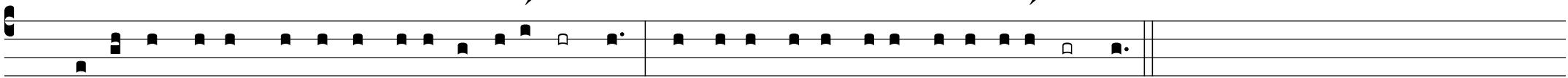
Iniústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem ióstórum *a Dómino*: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: † et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: * quia speravérunt in eo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sáculórum. Amen.

Dómi-ne ne in fu-ró-re tu-o árgu-as me, * neque in i-ra tu-a corrí-pi-as me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie *iræ tuæ*: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquítates meæ supergréssæ sunt *caput meum*: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque *in finem*: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt *illusiónibus*: * et non est sánitas in carne mea.

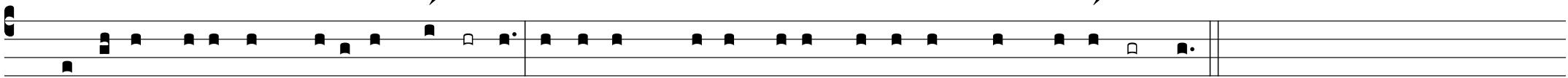
Afflíctus sum, et humiliátus *sum nimis*: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me *virtus mea*: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est **mecum**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sáculórum. Amen.

Amí-ci me-i, et próximi me- - i * advérsum me appropinqua-vé-runt, et ste-té- - runt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagéllo parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

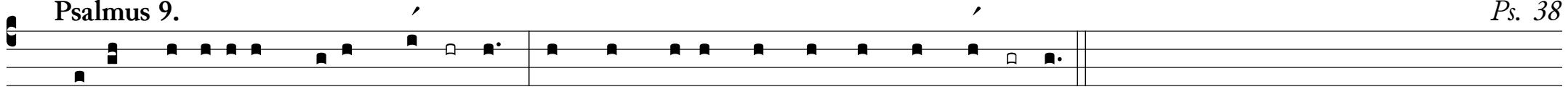
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Di-xi: Custódi-am *vi-as me- - as*: * ut non de-línquam in lingua *me- - a*.
Pósui ori meo *custódiam*, * cum consísteret peccátor adversum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui *a bonis*: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor *meum intra me*: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in *lingua mea*: * Notum fac mihi, Dómine, finem **meum**.

Et númerum diérum *meórum quis* est: * ut sciam quid desit **mihi**.

Ecce mensurábiles posuísti *dies meos*: * et substántia mea tamquam níhilum **ante te**.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit **homo**: * sed et frustra conturbáatur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectatio mea? *Nonne Dóminus?* * Et substántia mea apud **te** est.

Ab ómnibus iniquitáibus meis *érue me*: * opprórium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam *tu fecísti*: * ámove a me plagas **tuas**.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in *increpatiόnibus*: * propter iniquitátem corripiústi **hóminem**.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam *ánimam eius*: * verúmtamen vane conturbáatur omnis **homo**.

Exáudi oratióne meam, Dómine, et deprecatióne meam: * áuribus pérçipe lácrimas **meas**.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et *peregrínus*, * sicut omnes patres **mei**.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqam ábeam, * et amplius non ero.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

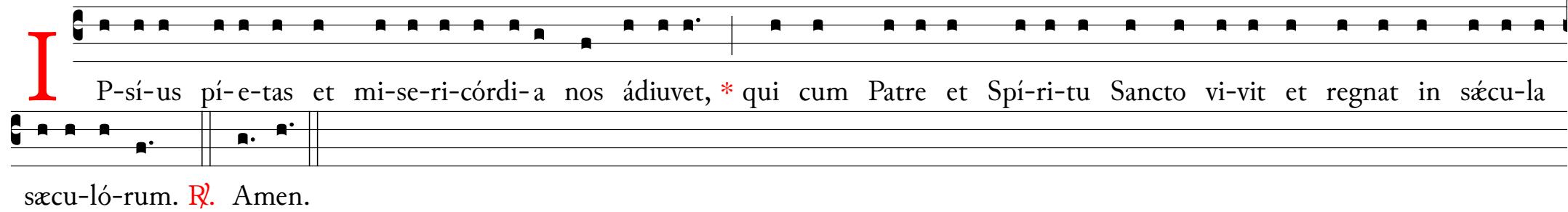
Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sáculórum. Amen.

¶. Surréxit Dóminus vere, allelúia. R. Et appáruit Simóni, allelúia.

Pater noster.

Absolutio.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

Lectio I.

Ac. 17, 22-27

De Actibus Apostolórum.

Stans autem Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstítiosóres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulágra vestra, invéni et aram in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cæli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratióne, et ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, definiens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quærere Deum si forte attrécent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

R. Io. 15, 5; V. ibid. 15, 9; W305

VIII

E-go sum vi-tis ve-ra, et vos pálmi-tes: * Qui manet in me, et ego in e-o, hic fert fructum mul-tum,
alle-lú-ia, alle-lú-ia. **V.** Si-cut di-lé-xit me Pa-ter, et ego di- lé-xi vos. * Qui.
V. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San- cto. * Qui.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-ꝝ det nobis * gáudi-a vi-tꝝ. R. Amen.

Lectio II.

Ac. 17, 28-33

In ipso enim vivimus, et movémur, et sumus: sicut et quidam vestrórum poetárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus aestimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatiónis hóminis, divínū esse símile. Et témpora quidem huius ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubique pœniténtiam agant, eo quod státuit diem in quo iudicatúrus est orbem in æquitáte, in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiōnem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 2.

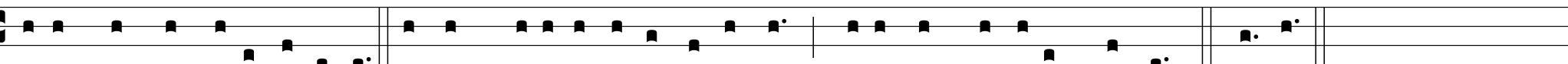
R. Io. 20, 19-20; *V.* ibid. 20, 19; H232

VI

S

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris accéndat * De-us in córdibus nostris. R. Amen.

Lectio III.

Ac. 17, 34; 18, 1-4

Quidam vero viri adhærentes ei, credidérunt: in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álli cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Corínthum: et invéniens quemdam Iudéum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénérat ab Itália, et Priscíllam uxórem eius (eo quod præcepísset Cláudius discédere omnes Iudéos a Roma), accéssit ad eos. Et quia eiúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur. (Erant autem scenofactóriæ artis.) Et disputábatur in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Iesu: suadebátque Iudéis et Græcis.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

III

T

E De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-té-mur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá-tur.

Ti-bi omnes Ange-li, ti-bi Cæ-li et uni-vérsæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclá-mant:

Sanctus: Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ.

Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis núme-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus

laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis:

Vene-rándum tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li-um: Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe.

Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum susceptúrus hó-mi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum.

Tu de-vícto mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad déxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris.

Genua nunc flectantur omnia.

Iudex créde-ris es-se ventú-rus. TE ERGO QUÆSUMUS, TU-IS FÁMULIS SÚBVE-NI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI.

Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic
he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di- es, be-ne-dí-cimus te.
Et laudámus nomen tu-um in sá-cu- lum, et in sácu-lum sácu-li. Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to
nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-mi- ne, mi-se-ré-re nostri. Fi- at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos,
quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér- num.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus:

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti: **†** fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ***** ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fáciás pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

R. Amen.

Conclusio

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.

R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

IV E A L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Mi-se-ré-re *me-i* De- - us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- - am.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificérис in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitábus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gádium et létítiā: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea *in me Deus*: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.

Ne proiícias me a fácie **tua**: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: * et spíritu principáli *confirma* me.

Docébo iníquos *vias tuas*: * et ímpii ad *te converténtur*.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis **meæ**: * et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

Dómine lábia mea *apéries*: * et os meum annuntiábit *laudem tuam*.

Quóniam si voluísse sacrificium, dedísssem útique: * holocáustis *non delectáberis*.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus *non despícies*.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte *tua Sion*: * ut ædificéntur *muri Ierúsalem*.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblationes et *holocáusta*: * tunc impónent super altáre *tuum* vículos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Psalmus 2.

Psalmus 42.

Iúdi-ca me, De-us, et discérne causam me-am de gente non sanc- - ta, * ab hómi-ne in-íquo, et do-ló-so
é-ru- e me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflítgit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, áнима mea? et quare contúrbas me?

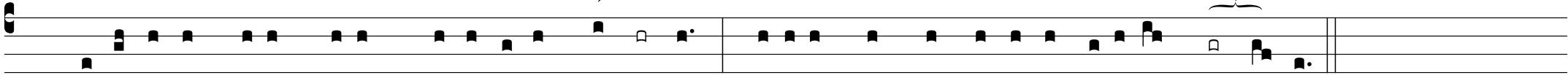
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Psalmus 3.

Psalmus 56.

Mi-se-ré-re me-i, De-us, mi-se-ré-re me- - i: * quóni-am in te confí-dit áнима me- - a.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in opprórium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et eríput ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagittæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópolis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

A L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 4.

Is. 38, 20; H95

t. irreg.

Unctis di-ébus * vi-tæ nostræ salvos, nos fac Dómi-ne. Alle-lú-ia.

Canticum Ezechiæ, Is. 38, 10-20

Ego di-xi: In dimí-di-o di-é-rum me-ó- - rum, * vadam ad portas ín-fe-ri.

Quæsívi resíduum annórūm meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátiō mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísā est velut a texénte vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo, sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me: † sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos, * in amarítudine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amarítudo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie; * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

A.

Psalmus 5.

Vg

A L-le-lú- ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstia et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

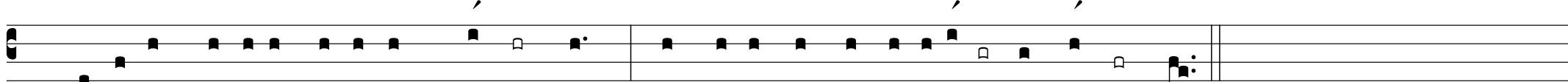
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

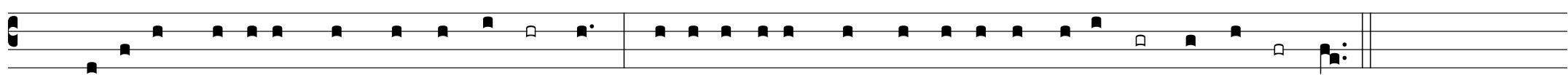
Exaltationes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindictam in natiónibus: * increpatíones in pôpulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

A

L-le-lú- ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

Capitulum.

Rom. 6, 9-10

C

Hristus re-súrgens ex mórtu-is iam non mó-ri-tur, mors il-li ultra non dominá-bi-tur. † Quod enim mórtu-us est peccá-to,

mórtu-us est semel: * quod autem vi-vit, vi-vit De-o. **R.** De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Cf. Mt. 28, 6; Cf. Gal. 3, 13

VI

S

Urré-xit Dóminus de sepúlcro, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Surre-xit. **V.** Qui pro nobis pepéndit in ligno.

Alle-lú-ia. **V.** Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surre-xit.

Hymnus

VIII

A

Uró-ra lu-cis rú-ti-lat, Cæ-lum láudibus íntonat, Mundus exsúltans iúbi-lat, Gemens inférnus ú-lu-lat :
Cum Rex ille fortíssimus, Mortis confráctis ví-ribus, Pede concúlcans tárta-ra, Solvit a poena mí-s-e-ros.
Ille qui clausus lá-pi-de, Custodí-tur sub mí-li-te, Tri-úmphans pompa nóbili, Victor surgit de fúne-re.
So-lú-tis iam gemí-tibus, Et inféreni do-ló-ribus, Qui-a surréx-it Dóminus, Respléndens clamat Ange-lus.
Quásumus, Auctor ómni-um. In hoc paschá-li gáudi-o, Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde pópu-lum.
Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne, Qui surré-xisti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sácu-la. A-men.

Versus.

℣. In re-surrecti-óne tu-a Christe, alle-lú-ia. ℥. Cæ-li et terra læ-téntur, alle-lú-ia.

Canticum Zachariæ.

Mt. 28, 19

VIII G

Lc. 1, 68-79

Bene-díctus Dóminus De-us Isra-el, * qui a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis su- - æ.*

Et eréxit cornu salútis **nobis**, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis **nostris**, * et de manu ómnium *qui odérunt nos*:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus **nostris**: * et memorári testaménti *sui sancti*.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem **nostrum**, * datúrum *se nobis*:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram **ipso**, * ómnibus diébus **nostris**.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre *vias eius*:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissiónem peccatórum *eórum*:

Per víscera misericórdiæ Dei **nostrí**: * in quibus visitávit nos, óriens *ex alto*:

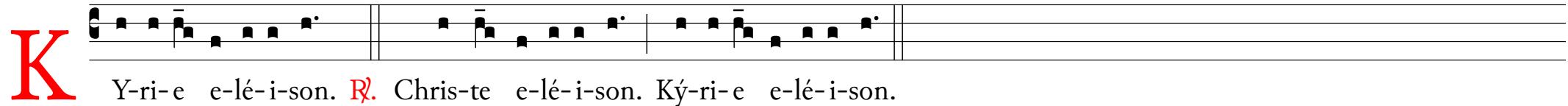
Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

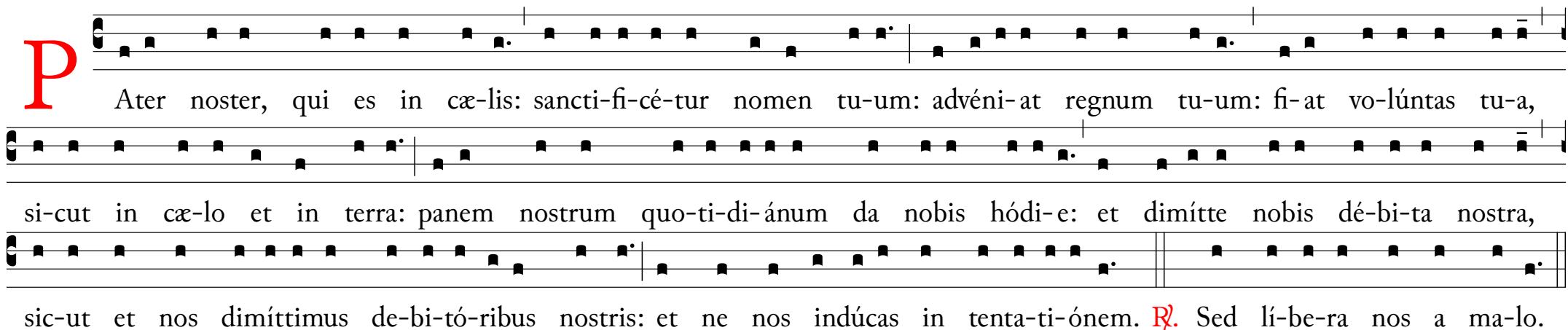
Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

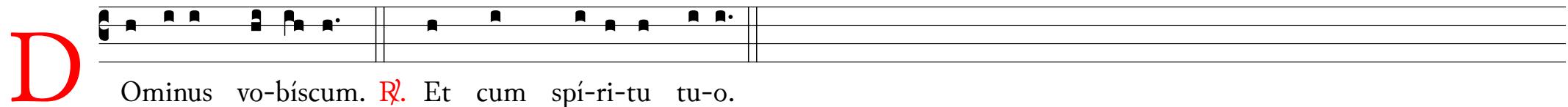
K Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

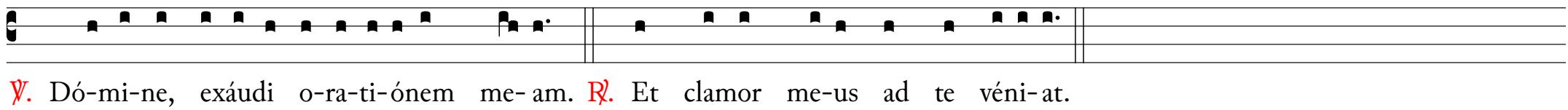
P Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,
si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,
sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D Ominus vo-bíscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui in Fí-li- i tu-i humi-li-tá-te ia-céntem mundum e-re-xísti: † fi-dé-libus tu-is perpé-tu-am
concéde læ-tí-ti-am; * ut quos perpé-tu-æ mortis e-ripu-ísti cá-sibus, gáudi- is fá-ci-as pérfru-i sempí-térnis.
Per e-úmdem Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te
Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

VII
B

Ene-di-cámus Dó- mino. R. De- o grá- ti- as.

Ad Vespertas.

D

E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

VIII a A

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

Psalmus 129.

De pro-fundiis clamá-vi ad te Dómi-ne: * Dómi-ne exáudi vo-cem me- - am.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátiō est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud eum redémptio.

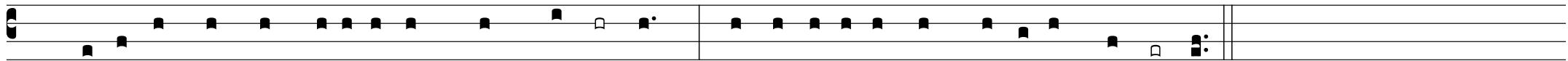
Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princíprio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Psalmus 2.

Psalmus 130.

Dómi-ne non est exaltá-tum cor me- - um: * neque e-lá-ti sunt ó-cu-li me- - i.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sáculum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Psalmus 3.

Psalmus 131.

Meménto, Dómi-ne, Da- - vid, * et omnis mansu-e-túdi-nis e- - ius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit *Deo Iacob*:

Si introíero in tabernáculum domus **meæ**, * si ascéndero in lectum *strati mei*:

Si dédero somnum óculis **meis**, * et pálpebris meis dormitatióñem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum *Deo Iacob*.

Ecce, audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in *campis silvæ*.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt *pedes eius*.

Surge, Dómine, in réquiem **tuam**, * tu et arca sanctificatióñis **tuæ**.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui *exsúltent*.

Propter David, servum **tuum**, * non avértas fáciem *Christi tui*.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super *sedem tuam*.

Si custodíerint filii tui testaméntum **meum**, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in **sáculum**, * sedébunt super *sedem tuam*.

Quóniam elégit Dóminus **Sion**: * elégit eam in habitatióñem sibi.

Hæc réquies mea in **sáculum sáculi**: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne *exsultábunt*.

Illuc prodúcām cornu **David**, * parávi lucérnam *Christo meo*.

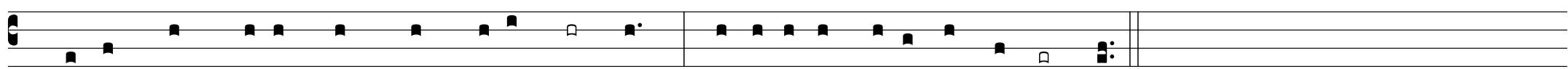
Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatió **mea**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Psalmus 4.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum et quam iucún- - dum, * ha-bi-tá-re fratres in u- - num:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, *barbam* Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in *montem* Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque *in sáculum*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

A

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

Capitulum.

Rom. 6, 9-10

C

Hristus re-súrgens ex mórtu-is iam non mó-ri-tur, mors il-li ultra non dominá-bi-tur. † Quod enim mórtu-us est peccá-to,

mórtu-us est semel: * quod autem vi-vit, vi-vit De-o. **R.** De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Lc. 24, 34

S

Urré-xit Dóminus ve-re: * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Surré-xit. **V.** Et appá-ru-it Simóni. Alle-lú-ia. **V.**

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

Hymnus

VIII

A

D cœnam Agni pró-vi-di, Et sto-lis albis cándi-di, Post tránsi-tum ma-ri-s Rubri, Christo ca-námus
Prínci-pi. Cu-ius corpus sanctíssimum, In a-ra cru-cis tórridum, Cru-ó-re e-ius ró-se-o Gustándo ví-vimus De-o.
Pro-técti Paschæ véspe-re A de-vastánte Ange-lo, Erépti de du-ríssimo Pha-ra-ó-nis impé-ri-o. Iam Pascha nostrum
Christus est, Qui immo-lá-tus Agnus est, Since-ri-tá-tis á-zyma, Ca-ro e-ius oblá-ta est. O ve-re digna hósti-a,
Per quam fracta sunt tárta-ra, Redémpta plebs capti-vá-ta, Réddi-ta vi-tæ prá-mi-a. Consúrgit Christus túmu-lo,
Victor red-it de bá-rathro, Ty-ránnum trudens víncu-lo, Et Pa-ra-dí-sum ré-se-rans. Quásumus, Auctor ómni-um,
In hoc paschá-li gáudi-o Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fénde pópu-lum. Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne,
Qui surre-xísti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térrna sácu-la. A-men.

Versus.

Lc. 24, 29

¶. Mane nobiscum Dómi-ne, alle-lú-ia. R. Quóni-am advespe-ráscit, alle-lú-ia.

Canticum B. Mariæ V.

Io. 10, 12; H242

III a

Mercená-ri-us est, * cu-ius non sunt o-ves própri-æ: vi-det lupum ve-ni- éntem, et dimíttit o- ves, et fugit,
et lupus ra- pit et dispérgit o-ves, al-le-lú-ia.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me- a Dóminus.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o, sa-lu-tá- ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

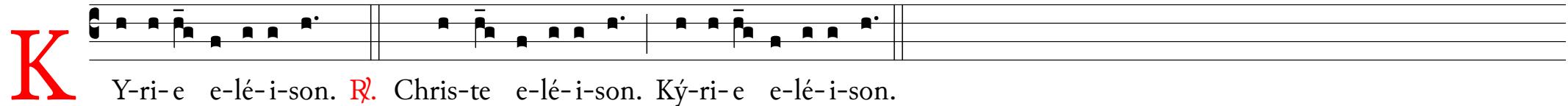
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sácula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

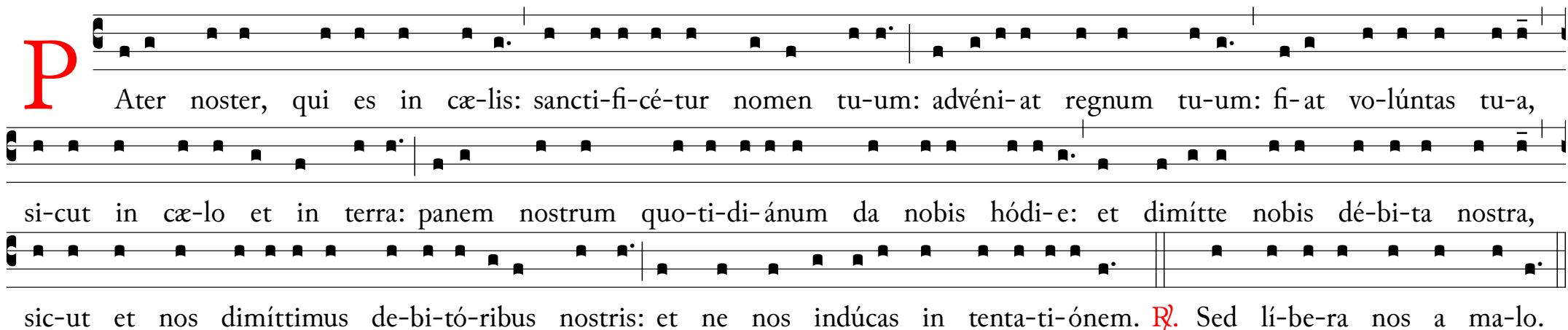
Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

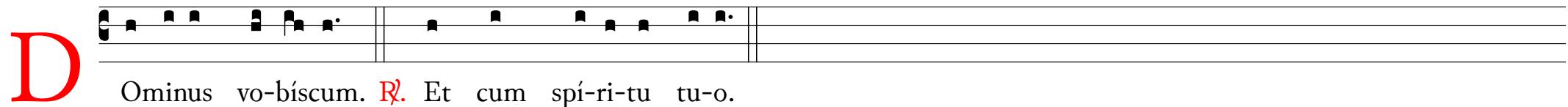
K Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

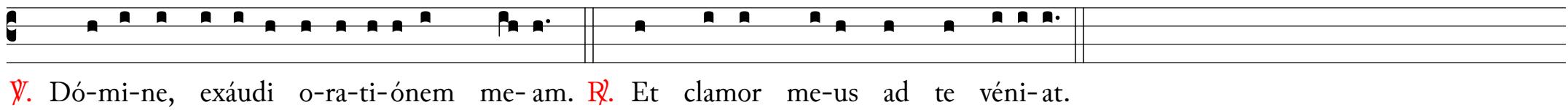
P Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,
si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,
sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D Ominus vo-bíscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui in Fí-li- i tu-i humi-li-tá-te ia-céntem mundum e-re-xísti: † fi-dé-libus tu-is perpé-tu-am
concéde læ-tí-ti-am; * ut quos perpé-tu-æ mortis e-ripu-ísti cá-sibus, gáudi- is fá-ci-as pérfru-i sempi-térnis.
Per e-úmdem Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te
Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

VII
B

Ene-di-cámus Dó- mino. R. De- o grá- ti- as.